Obrázky
z Vratislavic nad Nisou

MAREK ŘEHÁČEK

Vratislavický hřbitov byl nákladem 26 000 korun zřízený obcí vysoko na svahu Strážního vrchu, tehdy daleko za posledními domy. Vysvěcen, a tudíž i slavnostně předán veřejnosti, byl dne 1. listopadu 1878. Již v červnu toho roku byla na jeho západní straně povolena stavba nejdůležitější – hřbitovní kaple s kryptou rodiny Ginzkeyových.
Archiv Ondřeje Marčáka

© Marek Řeháček, *Obrázky z Vratislavic nad Nisou* 93– příloha vratislavického Zpravodaje 2026/11

Stavební povolení na zřízení hrobky Ginzkeyů s jednoduchostí té doby vydal přímo na výkresu vratislavický starosta Anton Staatz, který zdejší obec spravoval v letech 1877 až 1890 pod oficiálním názvem Der Gemeindevorsteher čili obecní představený. Návrh vypracoval Franz Hasler (1851–1899) – poměrně známý jablonecký stavitel období historismu.
SOkA Liberec

Fotografie hřbitovní kaple Ginzkeyových patrně ze 2. května 1934, kdy byly do krypty ukládány ostatky seniorního šéfa kobercárny Willyho Ginkeye. Ten zemřel 29. dubna 1934 ve věku 78. let. Věnce od pozůstalých a truchlících s ozdobnými stuhami se tehdy dovnitř ani nemohly vejít.
SOkA Most

Hrobka rodiny Ginzkeyových na vratislavickém hřbitově je obestřena určitým mysteriem. Tady končí sága rodu Ignaze Ginzkeye, tvůrce zdejšího kobercářského impéria. Nejde o žádnou monumentální budovu, například ve srovnání s mauzoleem vlnařů Klingerů v Novém Městě pod Smrkem či hrobkou Schmittových v Českém Dubu je spíše skromná a strohá. Pod kaplí obloženou hořickým pískovcem – stejně jako ginzkeyovský zámeček i konírna – je podzemní krypta a v ní deset rakví a pět uren. Uprostřed na katafalku leží rakev zakladatele rodu Ignaze, pokryta je kovanou žaluzií z drobných oček a tepaných růžiček. Vedle ní je pak rakev jeho manželky Julie a po stranách v prostorách členěných sloupy leží v rakvích ostatky dalších členů rodu. Z desek lze vyčíst jméno a data narození a úmrtí jednotlivých Ginzkeyů a Mallmannů. Po mnoha letech chátrání byla hrobka opravena a dnes je opět ozdobou hřbitova. Dovnitř se ale dostane jen málokdo – a je to tak dobře: nechť je nerušený klid těch, kdož se významnou měrou podíleli na vzniku současné podoby Vratislavic.

Původní kupole střechy s křížem i ozdobami padla za oběť poválečnému nezájmu a chátrání; při opravách byla nahrazena jednodušší špičatou střechou.
Archiv Ondřeje Marčáka

Záběr na doposud neidentifikovaný pohřební průvod před hrobkou Ginzkeyů, podle oblečení truchlících patrně někdy v 60. letech 20. století. Lešení viditelné na snímku prozrazuje, že hrobka tehdy sloužící i jako rozlučková smuteční síň nebyla již v dobrém stavebně-technickém stavu.

Hrobka na boku hrobky Ginzkeyů dokazuje propojení rodu zakladatele kobercárny s rodinou Baudischovou. Josef Baudisch (1851–1924) si vzal Julii – jednu z dcer Ignaze Ginzkeye a později se stal ředitelem továrny.
Archiv Ondřeje Marčáka